

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΤΑΓΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΕΟ

Διακήρυξη Ορθόδοξων Χριστιανών της Σόφιας

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Σύμβολο της Πίστεως, 1ο άρθρο

Ἔτσι αρχίζει η ομολογία της πίστες μας, η οποία είναι υποχρεωτική για κάθε χριστιανό. Ἢδη από τις πρώτες λέξεις του Συμβόλου της Πίστεως, κάθε ένας που πιστεύει στον Χριστό ομολογεί την ακλόνητη πίστη του ότι όλα όσα υπάρχουν, ορατά και αόρατα, δεν προέκυψαν από μόνα τους, αλλά δημιουργήθηκαν από τον Παντοδύναμο Δημιουργό σύμφωνα με την ελεύθερη βούλησή Του. Αυτή η αρχική ομολογία δεν είναι απλά λόγια – είναι ο θεμέλιος λίθος ολόκληρης της οικοδομής, το θεμέλιο όλης της ζωής. Αν δεν αναγνωρίσουμε και δεν ομολογήσουμε αυτό το πρωταρχικό γεγονός της ύπαρξης, τότε η πίστη μας είναι μάταιη, η ελπίδα μας είναι μάταιη, η αγάπη μας δεν έχει νόημα – τόσο η σωτηρία όσο και η λύτρωση δεν έχουν νόημα. Προκύπτει ότι ο Χριστός ήρθε μάταια, και όλοι οι θησαυροί της χριστιανικής ελπίδας γίνονται σκόνη.

Ως χριστιανοί, έχουμε την υποχρέωση να διατηρούμε τόσο τον ακρογωνιαίο λίθο της ομολογίας μας αμετάβλητο και ακλόνητο, όσο και την πίστη μας στο σύνολό της. Τι γίνεται όμως αν ο κόσμος γύρω μας γελάει με την πίστη μας αυτή; Τι πρέπει να κάνουμε αν στην εποχή μας γίνονται γενικά αποδεκτές πολύ διαφορετικές ιδέες, αν η σύγχρονη επιστήμη, η μεγαλύτερη αυθεντία για τους συγχρόνους μας, διδάσκει μέσα από χιλιάδες σχολικά βιβλία και εκατομμύρια διαλέξεις την αυθόρμητη δημιουργία του Σύμπαντος, την εξέλιξη των έμβιων όντων και την προέλευση του ανθρώπου από τον πίθηκο; Θα πρέπει άραγε να υποχωρήσουμε, να ντρεπόμαστε για τον λόγο του Θεού, ο οποίος επιβεβαιώνει την αλήθεια της Δημιουργίας, σαν να επρόκειτο για κάποιο ξεπερασμένο μύθο, για έναν μύθο των αρχαίων λαών; Αν είναι έτσι, θα πρέπει να ντρεπόμαστε και για τον Σωτήρα μας!

Δεδομένου ότι οι επίσημες εκκλησιαστικές αρχές σιωπούν για το θέμα αυτό, το οποίο εδώ και πολύ καιρό ταράζει τα μυαλά και πληγώνει τις συνειδήσεις εκατομμυρίων πιστών, εμείς, μια Ορθόδοξων Χριστιανών από τη Σόφια Βουλγαρίας, τολμάμε να υπερασπιστούμε τη διδασκαλία του λόγου του Θεού τόσο ενώπιον των ομόθρησκών μας σε όλο τον κόσμο όσο και ενώπιον του άπιστου σύγχρονου κόσμου γενικότερα. Ως στρατιώτες του Χριστού, σπεύδουμε εκεί που το οχυρό της πίστες απειλείται περισσότερο και τραβάμε το πνευματικό μας σπαθί με τόλμη. Με πλήρη επίγνωση του καθήκοντός μας και της μεγάλης ευθύνης μας ενώπιον του Θεού, δηλώνουμε τα εξής:

1. Σεβόμαστε τη σύγχρονη επιστήμη και χρησιμοποιούμε τους καρπούς της στην καθημερινή μας ζωή, αλλά δεν τη θεωρούμε αυθεντία σε θέματα αποκάλυψης και πίστες. Η αυθεντία του Κυρίου και Σωτήρα μας, ο οποίος πέθανε για μας στον Σταυρό, είναι για μας πάνω απ' όλα, και εμείς θα Τον ακολουθήσουμε ακόμη κι αν όλος ο κόσμος μας περιφρονεί ως μωρούς και ανόητους. Ενώ αντιμετωπίζουμε την επιστημονική γνώση με τον δέοντα σεβασμό, σημειώνουμε επίσης τη μεγάλη μεταβλητότητα της επιστημονικής γνώσης με την πάροδο του χρόνου, τη μεταβλητότητα και την ποικιλομορφία των επιστημονικών θεωριών και συστημάτων. Αυτά που θεωρούνται έγκυρα και γενικά αποδεκτά σήμερα, ενδέχεται με

τον ίδιο βαθμό βεβαιότητας, μετά από 50 ή 100 χρόνια, να απορριφθούν και να αντικατασταθούν με άλλα. Η θεία αποκάλυψη, από την άλλη πλευρά, είναι μία, απόλυτη και αμετάβλητη. Η χριστιανική διδασκαλία δεν μπορεί να αλλάζει για να ταιριάζει στις μεταβαλλόμενες μόδες του κόσμου τούτου και να προσαρμόζεται στις ιδέες και τις απόψεις των διαφόρων λαών και εποχών.

2. Σεβόμαστε την εξελικτική θέση της σύγχρονης επιστήμης, αλλά δεν την αποδεχόμαστε επειδή δεν είναι βιβλική και χριστιανική. Ενώ σεβόμαστε τις απόψεις των περισσότερων σύγχρονων βιολόγων, σημειώνουμε επίσης την αρνητική άποψη που έχουν για τη θεωρία του Δαρβίνου πολλοί διακεκριμένοι επιστήμονες της εποχής μας. Σημειώνουμε επίσης ότι η θεωρία του Δαρβίνου παίζει σημαντικό ιδεολογικό ρόλο στη σύγχρονη κοινωνία. Έτι ζώντος του Δαρβίνου, αυτή χαιρετίστηκε με ενθουσιασμό από τους αντιχριστιανικούς κύκλους στην Ευρώπη. Ήδη οι πρώτοι οπαδοί του Δαρβίνου τη χρησιμοποίησαν για επιθετική προπαγάνδα της αθεΐας. Ακόμα και μέχρι σήμερα, ο κύριος ρόλος της είναι να κρατήσει τα μυαλά των ανθρώπων υποταγμένα στην αθεΐα και τον υλισμό. Ολόκληρες γενιές έχουν υποστεί αυτή την επιθετική πλύση εγκεφάλου και πολλά εκατομμύρια ψυχές έχουν χαθεί για τον Χριστό. Η απίστευτα σφοδρή αντίδραση σε οποιαδήποτε, ακόμη και την πιο ήπια, κριτική αυτής της θεωρίας προδίδει, καθώς φαίνεται, όχι τόσο τη διανοητική αστάθεια των οπαδών της όσο την κακία του αρχέκακου εχθρού του ανθρωπίνου γένους.

3. Χωρίς να διεκδικούμε αυθεντία στις επιστημονικές διαμάχες, σημειώνουμε ωστόσο τα σοβαρά προβλήματα της θεωρίας της εξέλιξης του Δαρβίνου, τα οποία μπορεί να τα δει ο οποιοσδήποτε αμερόληπτος άνθρωπος. Η εκπληκτική πολυπλοκότητα, ευταξία και ομορφιά στη δομή των ζωντανών οργανισμών μαρτυρούν έναν ευφυή Δημιουργό και όχι μια τυφλή και χαοτική ανάπτυξη – το χάος γεννάει μόνο χάος. Η σχεδόν πλήρης απουσία μεταβατικών ειδών, ενδιάμεσων κρίκων στην «αλυσίδα της εξέλιξης», αποτελεί γενικά ένα συντριπτικό επιχείρημα κατά της εξελικτικής θεωρίας. Τα τεράστια κενά στην υποτιθέμενη εξελικτική κλίμακα των ειδών θέτουν υπό αμφισβήτηση την ίδια την ύπαρξή της. Το ερώτημα της προέλευσης της ζωής παραμένει επίσης άλυτο για τους οπαδούς της εξελικτικής θεωρίας, για το οποίο δεν έχουν καταφέρει να δώσουν ούτε μία εύλογη εξήγηση. Όλα αυτά δείχνουν ότι ο δαρβινισμός είναι περισσότερο ιδεολογία παρά επιστήμη και ότι παραμένει αναπόδεικτος όπως όταν πρωτοεμφανίστηκε. Αλλά ακόμη και αν ήταν πλήρως αποδεδειγμένος και επιβεβαιωμένος, εμείς θα προτιμούσαμε τη *μωρία της πίστης* (πρβλ. *Α΄ Κορ.* 1,23) παρά τη σοφία του κόσμου τούτου.

4. Ενώ σεβόμαστε όσα στην εποχή μας θεωρούνται επιστημονική γνώση, σεβόμαστε επίσης την «προ-επιστημονική» παγκόσμια παράδοση, εκείνη την ενιαία παγκόσμια παράδοση, η οποία στους μύθους και τις παραδόσεις ακόμα και των πιο διαφορετικών και μακρινών φυλών και λαών δηλώνει με εκπληκτικό τρόπο τις ίδιες αλήθειες – την ύπαρξη ενός υπέρτατου ουράνιου Θεού, Πατέρα των πνευμάτων και των ανθρώπων, την προέλευση του ανθρωπίνου γένους από ένα ζευγάρι ανθρώπων, τη «χρυσή εποχή» του παραδείσου, τον κατακλυσμό και πολλά άλλα. Πιστεύουμε ότι αυτή η καταπληκτική ομοφωνία μεταξύ των φυλών και των λαών της Γης, που τόσο εντυπωσιάζει τους ανθρωπολόγους και τους λαογράφους, είναι στην πραγματικότητα απόδειξη υπέρ της βιβλικής παράδοσης και όχι το αντίθετο. Δεν είναι οι «μύθοι των λαών» που αποκαλύπτουν τη μυθικότητα της βιβλικής αποκάλυψης, αλλά, αντίθετα, η βιβλική αποκάλυψη είναι εκείνη η αρχέγονη, πρωταρχική αφήγηση στην οποία κλίνουν όλοι οι μερικοί και ατελείς μύθοι των διαφορετικών εποχών και λαών.

5. Σε πλήρη συμφωνία με τη θεία αποκάλυψη, δηλώνουμε την πεποίθησή μας ότι ο Θεός δημιούργησε ελεύθερα, μόνο από αγαθότητα και αγάπη, με μια άμεση, αυτοτελή και απόλυτη δημιουργική πράξη εκ του μηδενός τον πνευματικό και τον υλικό κόσμο, το Σύμπαν, όλα τα όντα και τον άνθρωπο. Σε αντίθεση με τον πλατωνικό Δημιουργό, ο Θεός της Αγίας Γραφής δεν χρειάζεται καμία εξωτερική βοήθεια ή μεσολάβηση άλλων δυνάμεων: ούτε προϋπάρχουσα ύλη, ούτε εξέλιξη της φύσης, ούτε αυτοανάπτυξη των δημιουργημένων διαδικασιών και φαινομένων. Ο Τέλειος Δημιουργός δημιουργεί τέλεια.

6. Σε πλήρη συμφωνία με τη θεία αποκάλυψη, δηλώνουμε την πεποίθησή μας ότι με τη δημιουργική παντοδυναμία και την τέλεια αγάπη Του ο Δημιουργός εποίησε όλα τα όντα πλήρη και τέλεια, όπως ο ίδιος το μαρτύρησε λέγοντας: *Τὰ πάντα... ἰδοὺ καλὰ λίαν* (Γεν. 1,31). Η μόνη αιτία της ατέλειας της ύπαρξης είναι η πτώση του ανθρώπου στην αμαρτία, η οποία επέφερε επίσης ζημιά στον πεσμένο υλικό κόσμο (Γεν. 3,17). Αλλά ακόμη και στη σημερινή διεφθαρμένη κατάστασή της, η φύση είναι ποιοτικά σταθερή. Δεν υπάρχει «εξέλιξη» και «πρόοδος» σε αυτήν, δεν υπάρχει μετάβαση από κατώτερα σε ανώτερα όντα.

7. Δεν αποδεχόμαστε τη σύγχρονη ειδωλολατρία προς έννοιες όπως τη φύση και την ύλη. Σε αντίθεση με τον θεό του ντεϊσμού, ο Θεός της Αγίας Γραφής δεν αποσύρθηκε μετά τη δημιουργία και δεν άφησε τον κόσμο που δημιούργησε στην τύχη του. Σε αντίθεση με ορισμένες φιλοσοφικές διδασκαλίες και την κυρίαρχη ιδεολογία της σύγχρονης επιστήμης, εμείς ακολουθούμε τη χριστιανική διδασκαλία ότι η φύση δεν είναι αυτόνομη, δεν είναι ανεξάρτητη και δεν αυτοκυβερνάται – ο υλικός κόσμος δεν είναι πηγή αυτοκίνησης και αυτοανάπτυξης. Σε κάθε στιγμή της ύπαρξής του, ολόκληρο το Σύμπαν βρίσκεται υπό την πλήρη και απόλυτη εξουσία του Δημιουργού του, ο οποίος κυβερνά αυτοκρατορικά κάθε σωματίδιό του σύμφωνα με νόμους που ο ίδιος έχει θεσπίσει και είναι ελεύθερος να αλλάξει ή να παραβιάσει.

8. Ταυτόχρονα, σημειώνουμε επίσης την ύψιστη αξιοπρέπεια της φύσης – πολύ υψηλότερη από ό,τι μπορεί να φανταστεί ο ψυχρός επιστημονικός, αντικειμενοποιητικός νους. Η Φύση όχι μόνο έχει ένα σταθερό και ασφαλές θεμέλιο στο άκτιστο Σχέδιο (design), στις άκτιστες ιδέες του Θείου Νου, αλλά είναι επίσης γεμάτη σε κάθε σωματίδιό της με τη ζωοποιό Χάρη, με τις ενέργειες της Θεότητας, με μια ζώσα και πηγάζουσα Θεότητα. Η ομορφιά του κόσμου αντικατοπτρίζει την άκτιστη Ομορφιά, είναι μια ζωντανή εικόνα του Θείου. Η λογική, η σύνεση του κόσμου είναι η λογική του Θεού Λόγου. Η ζωή του κόσμου, η ενέργεια της ύπαρξης δεν είναι παρά η ροή του Πνεύματος του Θεού, που πληροί τα πάντα, που ζωογονεί τα πάντα.

9. Με μεγάλη ικανοποίηση διαπιστώνουμε ότι η αληθινή επιστήμη οδηγεί στον Θεό, όπως ομόφωνα μαρτυρούν όλοι οι μεγάλοι επιστήμονες του παρελθόντος, οι οποίοι – χωρίς εξαίρεση – ήταν άνθρωποι ευλαβείς και πιστοί. Όλες αυτές οι εκπληκτικές εικόνες μοναδικής ομορφιάς και καταπληκτικής τάξης σε όλα τα επίπεδα της δημιουργίας, που η σύγχρονη επιστημονική γνώση ξεδιπλώνει μπροστά στο έκπληκτο βλέμμα μας, μαρτυρούν με μεγάλη ακρίβεια και επιμονή ακριβώς την ύπαρξη ενός μεγάλου Τεχνίτη, ενός σοφού Ποιητή και Δημιουργού. Τόσο μέσα από το μικροσκόπιο όσο και μέσα από τα ισχυρότερα διαστημικά τηλεσκόπια, το Σύμπαν φωνάζει προς εμάς, φωνάζει προς τον άνθρωπο για την αναμφίβολα ευφυή προέλευσή του: *«Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ»* (Ψαλ. 18,2).

10. Ταυτόχρονα, εκφράζουμε τη λύπη μας για το γεγονός ότι στις μέρες μας η επιστήμη έχει περιέλθει σε εξάρτηση από μια ιδεολογικοποιημένη και προκατειλημμένη

επιστημονική-υλιστική προσέγγιση που διαστρεβλώνει κατάφωρα και ουσιαστικά ακυρώνει κάθε προοπτική γνώσης του κόσμου γύρω μας. Αντί να προκαλούν δέος μπροστά στην καταπληκτική σοφία του Δημιουργού, οι σύγχρονες γνώσεις των ανθρώπων για τη φύση, που σε ορισμένες επιστήμες φτάνουν σε απίστευτη ομορφιά και βάθος, χρησιμοποιούνται στις μέρες μας για την προπαγάνδα της πιο άθλιας και χυδαίας αθεΐας.

11. Η τραγωδία του σύγχρονου ανθρώπου που προκαλείται, μεταξύ άλλων, από τη λανθασμένη μονόπλευρη επιστημονικο-υλιστική ιδεολογία, είναι ότι απομακρύνθηκε πολύ από εκείνη την παιδική, ζεστή εμπιστοσύνη στον Δημιουργό, την Πηγή της ζωής, που διατήρησε επί χιλιετίες την ανθρωπότητα, της επέτρεψε να ζει ειρηνικά με τη γη και τη φύση και ενέπνευσε τους προφήτες, επιστήμονες και σοφούς σε όλους τους τομείς του πολιτισμού και της παγκόσμιας γνώσης. Σήμερα αυτός ο δεσμός διαταράχθηκε βαθιά, αν και δεν κόπηκε. Με το να απαρνηθεί τη θεϊκή του καταγωγή και να απορρίψει τον ουράνιο Πατέρα του, ο άνθρωπος έχει γίνει ορφανός και απόκληρος στον κόσμο – και καταστρέφει με επιτυχία τον κόσμο, αφαιρώντας από τον εαυτό του πολλά ανθρώπινα στοιχεία και στερώντας από τα παιδιά του το μέλλον τους.

12. *Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν* (Γεν. 1,1). Σε πλήρη συμφωνία με τη βιβλική αποκάλυψη επιβεβαιώνουμε ότι ο Θεός δημιούργησε το Σύμπαν – το χώρο, το χρόνο και την ύλη – εκ του μηδενός. Η πράξη της Δημιουργίας είναι απόλυτη και εξαρτώμενη από οποιονδήποτε προηγούμενο παράγοντα – ούτε από «αρχέγονο χρόνο» ούτε από «προϋπάρχουσα ύλη». Σημειώνουμε με ικανοποίηση ότι η άποψη της σύγχρονης φυσικής και κοσμολογίας, που προϋποθέτει μια αρχή του Σύμπαντος μέσα στο χρόνο, πλησιάζει τη βιβλική διδασκαλία για την προέλευση του υλικού κόσμου εκ του μηδενός. Ταυτόχρονα τονίζουμε ότι η πίστη μας στη Δημιουργία δεν βασίζεται σε καμία φυσική επιστημονική γνώση ή φιλοσοφικά επιχειρήματα, αλλά αποκλειστικά σε εκείνο το θεμέλιο που καμία περιπλάνηση του ταραγμένου ανθρώπινου νου δεν μπορεί να κλονίσει – στον λόγο του Θεού.

13. *Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ἐξαγαγέτω ἡ γῆ ψυχὴν ζῶσαν κατὰ γένος... καὶ ἐγένετο οὕτως* (Γεν. 1,20). Σε πλήρη συμφωνία με τη βιβλική αποκάλυψη, ισχυριζόμαστε ότι ο Θεός δημιούργησε ολόκληρο τον έμβιο κόσμο στον ανεξάντλητο πλούτο και την ποικιλομορφία του, από τα ανώτερα έμβια όντα έως τα κατώτερα και τα απλούστερα, σύμφωνα με ένα σταθερό και αμετάβλητο πρότυπο των γενών και των ειδών. Ο κόσμος της ζωής είναι οργανωμένος και ιεραρχικός. Ως αναπαράσταση μιας από τις αναρίθμητες πτυχές του τέλει και σοφού σχεδίου, κάθε ζωντανό ον είναι πλήρες και τέλει στο είδος του και δεν χρειάζεται καμία βελτίωση ή εξέλιξη. Η ενότητα του έμβιου κόσμου δεν είναι ενότητα μιας εξελικτικής καταγωγής από κοινούς προγόνους, αλλά ενότητα του θεϊκού σχεδίου που ενσωματώνεται στη ζωντανή φύση.

14. Όλα τα γένη, για τα οποία ομιλεί η Αγία Γραφή, είναι σταθερά. Τα διακριτικά χαρακτηριστικά κάθε γένους έχουν καθοριστεί από τον Δημιουργό της ζωής στον γενετικό κώδικα, ο οποίος ως ένα ευφύες μήνυμα, κείμενο, μαρτυρεί τον Συγγραφέα του. Η εξέλιξη όχι μόνο δεν υπάρχει ως φαινόμενο, αλλά είναι ουσιαστικά αδύνατη, καθώς είναι αδύνατη οποιαδήποτε τυφλή και χαοτική μετάβαση από μια αυστηρή συστημική ποιότητα σε μια άλλη. Η φύση είναι συντηρητική, και η ελεύθερη μετατροπή ενός πράγματος σε άλλο, ενός όντος σε άλλο, συμβαίνει μόνο στα παραμύθια. Η εξελικτική θεωρία είναι μια άκριτη

μεταφορά των φαινομένων που υπάρχουν στη ζωή και την ιστορία του ανθρώπου στο φυσικό κόσμο.

15. Δεν μπορούμε να αποσιωπήσουμε και την ηθική αξιολόγηση του προβλήματος. Σημειώνουμε τη στενή σχέση μεταξύ του δαρβινισμού και των ολοκληρωτικών πολιτικών ιδεολογιών του 20ού αιώνα, και ιδιαίτερα του φασισμού. Μέσα στον άγριο εξελικτικό αγώνα για επιβίωση, στον οποίο κερδίζει ο πιο άγριος, η ανάδυση ηθικών ιδεωδών και αξιών είναι αδύνατη, και ακόμη και αν αναδυθούν, θα είναι επιβλαβή, όχι χρήσιμα. Οι φασίστες είναι απόλυτα συνεπείς όταν, με βάση τη δαρβινική θεώρηση του κόσμου, αρνούνται την αδελφосύνη μεταξύ των ανθρώπων και υποστηρίζουν ότι ο πόλεμος και η καταστροφή των «κατώτερων φυλών» είναι ωφέλιμες για την ανθρωπότητα. Είναι αδύνατο για τους Χριστιανούς να δουν σε έναν στοργικό Θεό και Πατέρα τον δημιουργό μιας αιματηρής εξελικτικής στρατηγικής, στην οποία η βελτίωση επιτυγχάνεται μέσω ενός αέναου πολέμου εξόντωσης των ειδών, του πόνου και του θανάτου εκατομμυρίων «ακατάλληλων» ανθρώπων.

16. Σε πλήρη συμφωνία με τη θεία αποκάλυψη ισχυριζόμαστε ότι ο άνθρωπος δημιουργήθηκε από τον Θεό ως κορωνίδα της δημιουργίας, κατ' εικόνα και κατ' ομοίωση του Θεού. *Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἄνθρωπον, κατ' εἰκόνα Θεοῦ ἐποίησεν αὐτόν, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς* (Γεν. 1,27). Όπως το Σύμπαν δημιουργήθηκε εκ του μηδενός, έτσι και ο άνθρωπος δημιουργήθηκε από άψυχη ύλη (Γεν. 2,7), γεγονός που αποκλείει την εξελικτική του προέλευση από οποιουδήποτε προκατόχου. Ο άνθρωπος δεν κατάγεται από τους πιθήκους, αλλά από τον Θεό. Είμαστε όλοι απόγονοι του Αδάμ – αυτή είναι η οντολογική ενότητα της ανθρωπότητας και η αδιάσπαστη αδελφосύνη των ανθρώπων, μελών μιας ανθρώπινης οικογένειας, παιδιών του Αδάμ και παιδιών του Θεού. Η εξ αίματος συγγένεια-αδελφосύνη όλων των ανθρώπων στη γη αποκλείει κάθε ανωτερότητα ενός έθνους έναντι των άλλων, μιας φυλής ή ενός πολιτισμού έναντι των άλλων. Η καταγωγή κάθε ανθρώπου μέσω του Αδάμ από τον Θεό τον αγιάζει και του προσδίδει θεϊκή αξιοπρέπεια και αποστολή.

17. *Ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς* (Γεν. 1,27). Σε πλήρη συμφωνία με τη θεία αποκάλυψη, επιβεβαιώνουμε ότι υπάρχουν μόνο δύο φύλα, το αρσενικό και το θηλυκό, και ότι αυτή η ευλογημένη δυαδικότητα είναι μια ανεξάντλητη πηγή ομορφιάς και αγαθών. Έτσι αποκλείεται κάθε έμφυλη (gender) κομπογιαννίτικη θεωρία για την ανθρώπινη φύση. Ο άνθρωπος πρέπει να δέχεται το φύλο του με ευγνωμοσύνη και σεβασμό. Κάθε προσπάθεια αλλαγής ή αποδυνάμωσης του φύλου που του δόθηκε από τον Θεό, αποτελεί βλασφημία κατά του Δημιουργού. *Καταλείπει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν* (Γεν. 2,24). Ο έρωτας, η σεξουαλική κοινωνία και ο γάμος μπορούν να γίνουν μόνο μεταξύ ενός άνδρα και μιας γυναίκας – όλα τα άλλα είδη έρωτα απαγορεύονται από τον Θεό. Η σεξουαλική πράξη εκτός αγάπης και γάμου είναι κακό. Και σε αυτό, όπως και σε όλα τα άλλα θέματα, ξεδιπλώνουμε μπροστά στον κόσμο το χριστιανικό μας λάβαρο και δηλώνουμε ότι δεν ντρεπόμαστε για την πίστη μας και τον λόγο του Θεού που μας καθοδηγεί.

18. Η Θεία Αγάπη δημιούργησε τον άνθρωπο για αιώνια ζωή και ευδαιμονία, αλλά ο άνθρωπος δεν στάθηκε στο ύψος του. Υποκύπτοντας στις προτροπές του πονηρού πνεύματος, ο Αδάμ παραβίασε την εντολή του Θεού και έπεσε στην αμαρτία. Αποπλανώντας τους πρώτους ανθρώπους, ο Διάβολος τους εξαπάτησε, τους στέρησε την αθανασία, τους απογύμνωσε από το ένδυμα της χάριτος. Έτσι η αμαρτία και το κακό εισήλθαν στον ανθρώπινο κόσμο (Ρωμ. 5,12) και οι δυνάμεις της καταστροφής εισήλθαν στην υλική φύση, ξεκινώντας

έτσι την τραγωδία της ιστορίας της πτώσης και την τραγωδία της πεσμένης φύσης. Αυτό σημαίνει ότι όλα τα βασικά φαινόμενα του δαρβινικού «αγώνα για την επιβίωση» – ο πόνος, η καταστροφή, ο θάνατος – δεν υπήρχαν και δεν μπορούσαν να υπάρξουν πριν από την πτώση των πρωτοπλάστων, πράγμα που για εμάς, τους χριστιανούς, είναι ένα ακόμη επιχείρημα κατά της εξέλιξης που υποτίθεται ότι προηγήθηκε του ανθρώπου.

19. *Ὁ Θεὸς θάνατον οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ τέρπεται ἐπ' ἀπωλεία ζώντων* (Σοφ. Σολ. 1,13). Η ατέλεια του υλικού κόσμου και της ζωντανής φύσης που βλέπουμε σήμερα δεν είναι μέρος του θεϊκού σχεδίου. Ο Θεός δεν το ήθελε και δεν το θέλει. Η ευθύνη για την τραγική διαστρέβλωση του θεϊκού παραδείγματος της δημιουργίας ανήκει εξ ολοκλήρου στον άνθρωπο. Η επιστήμη μελετά τον κόσμο όπως υπάρχει σήμερα ως τον μόνο δυνατό κόσμο, αλλά οι Χριστιανοί δεν μπορούν να θεωρούν μια κατάσταση διαστρεβλωμένης φύσης ως τον κανόνα. Η χριστιανική ελπίδα προσδοκά όχι μόνο τη λύτρωση και την ανάσταση του ανθρώπου, αλλά και την αποκατάσταση του κανόνα της δημιουργίας – του αρχικού κόσμου που κάποτε βγήκε «λίαν καλός» και άφθαρτος από τα χέρια του Δημιουργού.

20. Ο λόγος του Θεού μας διδάσκει ότι ο άνθρωπος με τις δικές του προσπάθειες δεν θα μπορούσε να επανέλθει στο αρχικό του ύψος και να σωθεί από τον ζυγό του θανάτου. Ο ίδιος ο Θεός κατέβηκε στον κόσμο για να το κάνει αυτό. Σε πλήρη συμφωνία με τη θεία αποκάλυψη, τονίζουμε την πίστη μας ότι ο Σωτήρας, ο ενσαρκωμένος Λόγος του Θεού, δεν είναι απόγονος πιθήκων και ότι ενσαρκώθηκε και πέθανε όχι για απογόνους πιθήκων, αλλά για υιούς του Θεού, για θεοειδή, αν και σκοτισμένα και αιχμαλωτισμένα από την αμαρτία πλάσματα. Σε αντίθεση με τους Δαρβίνο-Μαρξ-Φρόιντ και τους οπαδούς τους, υπερασπιζόμαστε το θαυμαστό θεοειδές του ανθρώπου, ο οποίος βγήκε ως τέλεια εικόνα του Θεού από το χέρι του Θεού, από τους κόλπους του Θεού.

21. Επί αιώνες ο θησαυρός της πίστης και, ειδικότερα, η αυθεντική χριστιανική διδασκαλία για τη δημιουργία του κόσμου και την προέλευση του ανθρώπου διαφυλάχτηκε αταλάντευτα από μεγάλους άνδρες, φωστήρες του πνεύματος, τους πατέρες και τους διδασκάλους της Εκκλησίας. Πολλοί από τους επιφανείς αγίους άνδρες που αναγνωρίζονται ως στύλοι της Εκκλησίας – Ιωάννης ο Χρυσόστομος, ο Μέγας Βασίλειος, Αμβρόσιος Μεδιολάνων, Κύριλλος Ιεροσολύμων, Ιωάννης Δαμασκηνός, Γρηγόριος ο Θεολόγος, Αυγουστίνος Ιπώνος και άλλοι – άφησαν σχόλια και ερμηνείες στο βιβλίο της Γενέσεως. Όλοι τους ακολούθησαν πιστά τη βιβλική αποκάλυψη και δίδαξαν σε πλήρη συμφωνία με αυτήν και μεταξύ τους το ίδιο πράγμα: ότι όλα όσα υπάρχουν δημιουργήθηκαν από τον Παντοδύναμο Θεό και δεν προέκυψαν από τυχαία εμφάνιση ή αυτοανάπτυξη. Παρατηρούμε με χαρά ότι οι πατέρες και οι διδάσκαλοι της χριστιανοσύνης δεν ντρέπονταν για τον λόγο του Θεού ούτε προσαρμόστηκαν στις απόψεις των εθνικών. Η καθολική συμφωνία τους (consensus patrum) αποτελεί ακλόνητη απόδειξη της ίδιας και αμετάβλητης διδασκαλίας της Εκκλησίας για το θέμα αυτό.

22. Στις μέρες μας θεολόγοι που ντρέπονται για τον λόγο του Θεού και είναι έτοιμοι να λυγίσουν και να προσαρμοστούν στο ανήσυχο πνεύμα της εποχής μας, δημιούργησαν τη θεωρία της λεγόμενης «θεϊστικής εξέλιξης», αυτό το γελοίο υβρίδιο μεταξύ αθεϊσμού και χριστιανισμού, κοσμικής-εκκοσμικευμένης ιδεολογίας και πίστης στον Θεό. Η διδασκαλία αυτή είναι μια προσπάθεια να συμφιλιωθεί η δαρβινική εξέλιξη με τη βιβλική Δημιουργία, αποδίδοντας στον αγαθό Ουράνιο Πατέρα την επινόηση των απάνθρωπων νόμων του Δαρβίνου για τον αγώνα επιβίωσης και την αμοιβαία εξόντωση. Θέτοντας έτσι τις συνθήκες

και τους κανόνες της εξέλιξης, ο Θεός υποτίθεται ότι την κατεύθυνε προς τον επιθυμητό στόχο. Δεν χρειάζεται να σταθούμε ιδιαίτερα στον παραλογισμό αυτού του αφύσικου κατασκευάσματος, το οποίο δεν είναι ούτε επιστημονική θεωρία ούτε θεολογική αντίληψη, δεν έχει ρίζες ούτε εδώ ούτε εκεί και απορρίπτεται εξίσου τόσο από τους κοσμικούς επιστήμονες όσο και από τους πιστούς χριστιανούς. Θα σημειώσουμε μόνο ότι κάθε προσπάθεια ενσωμάτωσης ξένων ή και εχθρικών στοιχείων στη χριστιανική διδασκαλία, διαστρεβλώνοντάς την ουσιαστικά προς ικανοποίηση της εκκοσμικευμένης, αντιχριστιανικής εποχής μας και του αντιχριστιανικού κόσμου, δεν είναι παρά *αίρεση*. Βασιζόμενοι στη διδασκαλία του λόγου του Θεού και στην καθολική γνώμη όλων των αγίων πατέρων, απορρίπτουμε την αίρεση της «θειστικής εξέλιξης» και δηλώνουμε ότι, όπως και κάθε άλλη ψευδής διδασκαλία που υπήρξε στην ιστορία, είναι και αυτή ενάντια στην πίστη μας και την καταστρέφει ριζικά.

23. Λυπούμαστε για τους χριστιανούς εκείνους που δεν τολμούν να υπερασπιστούν την πίστη τους ενώπιον του κόσμου και μάλιστα ντρέπονται γι' αυτήν, ντρέπονται για την Αγία Γραφή – τον λόγο του Θεού – και για τον ίδιο τον Θεό. Αυτό είναι ένα *φαινόμενο της αποστασίας*. Η αποστασία, η καθολική αποστασία των ανθρώπων από τον Θεό κατά τους έσχατους χρόνους, έχει προφητευθεί στην Αγία Γραφή (Β' Θεσ. 2,3) και ξεδιπλώνεται σήμερα μπροστά στα μάτια μας. Υπενθυμίζουμε ότι η αποστασία, ως ασθένεια που προσβάλλει τον οργανισμό εκ των έσω, είναι μια ασθένεια κυρίως του ίδιου του Χριστιανισμού. Αποστάτες δεν γίνονται οι ειδωλολάτρες και οι άθεοι που δεν είχαν ποτέ καμία σχέση με τον Θεό, αλλά οι άνθρωποι που κλήθηκαν να γίνουν γιοι και θυγατέρες Του. Διαπιστώνουμε ότι η αποστασία εξαπλώθηκε σήμερα ευρύτατα στον χριστιανικό κόσμο. Όχι μόνο πολλά σημαντικά κέντρα και καθέδρες του χριστιανικού κόσμου καταλήφθηκαν σήμερα από τους αποστάτες, αλλά και αρκετά σημαντικά εκπαιδευτικά και πνευματικά ιδρύματα. Η Ορθοδοξία δεν πλήττεται τόσο πολύ από την αποστασία, αλλά και αυτή υπόκειται – όπου δεν υπάρχει αυστηρή ομολογία πίστης – στην υφέρπουσα διάβρωσή της.

24. Σημειώνουμε ότι στις μέρες μας οι χριστιανοί χωρίζονται όλο και περισσότερο σε αποστάτες και πιστούς, και ο καθένας από εμάς πρέπει να επιλέξει ποιανού το μέρος θα πάρει. Οι πιστοί χριστιανοί πρέπει να γνωρίζουν τα σημάδια της αποστασίας, τα συμπτώματα της ασθένειας. Μαζί με φαινόμενα όπως η αποδοχή των ΛΟΑΤ και της ιδεολογίας του «κοινωνικού φύλου» (gender), η αποδοχή των εκτρώσεων, η ιεροσύνη των γυναικών, ο γάμος μεταξύ ομοφύλων, «Το Ευαγγέλιο της Ευημερίας», ο άκριτος οικουμενισμός, όταν χριστιανοί προσεύχονται μαζί με ειδωλολάτρες και αλλόθρησκους, η θρησκευτική «παμφαγία», ο εκλεκτικισμός, η ανάμειξη δηλαδή των θρησκειών, η έλλειψη σεβασμού προς τον λόγο του Θεού και την αυθεντία της Εκκλησίας, οι προσπάθειες αναβίωσης αρχαίων αιρέσεων τύπου της αποκαταστάσεως των πάντων και άλλα παρόμοια φαινόμενα, άλλα σαφή σημάδια αποστασίας είναι και οι προσπάθειες να περάσουν λαθραία η εξέλιξη, ο δαρβινισμός και άλλες διδασκαλίες του κόσμου τούτου μέσα στο φρούριο του Χριστού.

25. Καλούμε τους ιεράρχες και τους θεολόγους της Ορθόδοξης Εκκλησίας να πάρουν μια επίσημη θέση σε όλη την Εκκλησία για την υπεράσπιση της χριστιανικής διδασκαλίας για τη Δημιουργία, η οποία στην εποχή μας δέχεται τόσες σφοδρές επιθέσεις και προσπάθειες λανθασμένης και διαστρεβλωμένης ερμηνείας όχι μόνο στο κοσμικό-αθεϊστικό, αλλά και στο χριστιανικό περιβάλλον. Σημειώνουμε με λύπη τη σιωπή της Εκκλησίας για το θέμα αυτό, τόσο σημαντικό για τους πιστούς, και την παρακαλούμε να την σπάσει επιτέλους, για να μη σκανδαλίζονται άλλο «οί μικροί τούτοι» (πβ. Ματθ. 18,6). Ποιμένες! Είστε υπεύθυνοι

απέναντι στον Θεό για εμάς. Ποιος, αν όχι εσείς, θα διδάσκει και θα νουθετεί τον λαό στην αλήθεια; Ποιος, αν όχι οι διορισμένοι από τον Θεό διδάσκαλοι, θα πρέπει να προστατεύει τον θησαυρό της πίστης που μας παρέδωσε ο Σωτήρας;

26. Καλούμε τους Ορθόδοξους Χριστιανούς και όλους τους πιστούς στον Χριστό να μην υποκύψουν στο κύμα της αποστασίας, να μην υποκύψουν σε αυτό το διαρρέον κακό. Μέσα στην απρηγόρητη έρημο αυτού του κόσμου, μόνο εμείς κρατάμε το «ὕδωρ τὸ ζῶν» (πβ. Ιω. 4,11), μόνο εμείς φέρνουμε το φως μέσα στο σκότος. Ας μην επιτρέψουμε στον κόσμο να μας ληστέψει και να μας στερήσει τον θησαυρό μας! Στα πνευματικά θέματα, η ολιγοπιστία και η δειλία είναι προδοσία. Ας είμαστε λοιπόν σε εγρήγορση, ας μένουμε σταθεροί. Αδέλφια! Ας επιβεβαιώσουμε την πίστη μας στον λόγο του Θεού, ας υπερασπιστούμε την πίστη μας! Ας μην απομακρυνθεί ούτε ένας στρατιώτης του Χριστού από το τείχος, ας μη γυρίσει κανείς την πλάτη του στον εχθρό!

Είθε ο Κύριος να φωτίσει με τη χάρη Του τις διάνοιες και τις καρδιές όλων των ανθρώπων και να προστατεύσει την αλήθεια και την ορθή πίστη. Αμήν.

Ομάδα Πρωτοβουλίας Ορθόδοξων Χριστιανών

Σόφια, 2022